

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS
BETÄNKANDE nr 27/1990-91 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till landstinget med förslag till landskapslag angående ändring av 2 § landskapslagen om kommunalskatt för bostadsinkomst i vissa fall.

Landstinget har den 19 april 1991 inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över nämnda framställning. Utskottet, som i ärendet hört landskapsstyrelseledamoten Magnus Lundberg och lagberedningssekreteraren Thomas Lundberg, får i anledning härav anföra följande.

I framställningen föreslås att landskapslagen om kommunalskatt för bostadsinkomst i vissa fall ändras så att tre procent av en bostads beskattningsvärde betraktas som beskattningsbar bostadsinkomst till den del bostadens beskattningsvärde överstiger 480.000 mark i stället för som i dag 370.000 mark.

Lag- och ekonomiutskottet konstaterar att gränsvärdet för skattefriheten genom framställningen procentuellt sett höjs ganska kraftigt, vilket beror på att värdet inte justerats sedan beskattningen för år 1988 verkställdes.

Utskottet konstaterar vidare att gränsvärdet för skattefriheten under 1980-talet i medeltal låg ca 10 procent högre i den åländska kommunalbeskattningen jämfört med statsbeskattningen. Avsikten med gränsvärdet är, såsom i framställningen sägs, att bostäder med normal standard skall lämnas utanför beskattningen. Eftersom bostadsstandarden i landskapet anses ligga något över den genomsnittliga bostadsstandarden i riket har det alltså ansetts motiverat med ett högre gränsvärde i den åländska kommunalbeskattningen. I den rikslag, till vilken landskapsstyrelsen hänvisar (FFS 1066/90), har gränsvärdet för skattefriheten höjts till 440.000 mark. Utskottet konstaterar således att landskapsstyrelsen i framställningen förslår att gränsvärdet i den åländska kommunalbeskattningen, liksom under 1980-talet, skall ligga ca 10 procent över gränsvärdet i statsbeskattningen.

Med stöd av lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1240/88) fastställer finansministeriet och skattestyrelsen årligen grunderna för beräkandet av beskattningsvärdena för byggnader respektive tomtmark. Om man med ledning av dessa grunder gör en beräkning av beskattningsvärdet för ett fiktivt, år 1980, byggt

bostadshus i t.ex. Jomala eller Finström med en bruttobostadsyta om ca 180 m² och med en fritt liggande garage- och förrådsbyggnad om ca 25m² blir beskattningsvärdet ca 470.000 mark. Enligt landskapsstyrelsen och lag- och ekonomiutskottet är en sådan bostadsbyggnad att betrakta som en sådan normal bostad för vilken kommunalskatt för bostadsinkomst inte bör utgå.

Ledamoten Holmberg har inte omfattat utskottsmajoritetens åsikt utan har till betänkandet fogat skriftlig reservation.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet härmed vördsamt föreslå

att Landstinget måtte anta lagförslaget oförändrat.

Mariehamn den 25 april 1991

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Anders Eriksson
ordförande

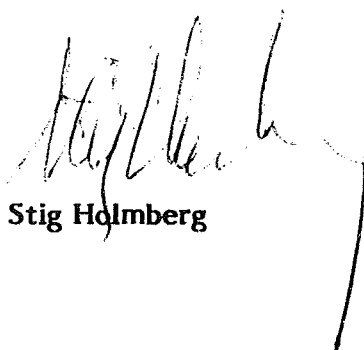
Susanne Eriksson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Anders Eriksson, viceordföranden Söderlund samt ledamöterna Harry Eriksson och Holmberg

R E S E R V A T I O N

Enär lag- och ekonomiutskottets majoritet icke kan omfatta de gränsvärden som fastställts i statsbeskattningen (FFS 505/73, ändrad senast genom FFS 1066/90), anser undertecknad att ifrågavarande gränsvärde i kommunalbeskattningen 370.000 mark (2 § 2 mom.) nedsätts till 1 mark.

Mariehamn den 26 april 1991

Stig Holmberg